

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ο Τερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Δεξιὸς Χορὸς: Ἀμήν.

Ο Πατριάρχης: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθῆ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ο Αναγνώστης: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο Τερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία... Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ'), Δόξα..., Καὶ νῦν...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 50

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων

ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς 69

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός. Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς 142

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν· ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων· διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον· ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Μικρὰ Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν

δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὴν Α' & Γ' Ὁδὴν μὲ ἓνα ἐκ τῶν Αρχιερέων

Χαράς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ. Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ωιδὴ α', Ἦχος δ', Ὁ Εἰρμὸς

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα *(δίς)*.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι Χαῖρε χαράς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Αδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως. χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα...

Ρόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε ἡδύπνοον κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωιδὴ γ', Ὁ Εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. *(δίς)*

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα...

Ἦορθος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον, χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ πύλας Ἰαίδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα, χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός·

Ὡιδὴ δ', Ὁ Εἰρμός

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Εν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε, Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Τλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα, χαῖρε κλιμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν...

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν· Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,

Τὴν κατάληξιν ὁ Ἀριστερός Χορός· καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Ὡιδὴ ε', Ὁ Εἰρμός

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Ισχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης, νέκρωσις Ἄιδου, νυμφῶν ὀλόφωτε, χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς, ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν...

Εὐρύχωρον σκηνῶμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἄχραντε, κόχλος ἢ τόν Θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε, πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ τῶν μακαριζόντων σε,

Τὴν κατάληξιν ὁ Δεξιὸς Χορὸς· Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ωιδὴ ς', Ὁ Εἰρμὸς

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες (*δίς*).

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Εκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἢ λύσσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδοὺ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὄρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν...

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἢ ἀφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε,

Τὴν κατάληξιν ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς· ἢ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς ἐν ᾧ ὁ Πατριάρχης θυμιᾷ ὄλον τὸν Ναόν·

Ἦχος πλ. δ', Αὐτόμελον

Δεξιός: Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ἀριστερός: ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,

Δεξιός: ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε·

Ἀριστερός: ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Δεξιός: ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·

Ἀριστερός: ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Πατριάρχης ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Ἀ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν·

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἶπεν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε (γ')

καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο,
 κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·
 Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
 χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.
 Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις·
 χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
 Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
 χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·
 χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
 Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·
 χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.
 Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
 χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.
 Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, Υἱὸν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν, λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·
 Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις·
 χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.
 Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον·
 χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.
 Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
 χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.
 Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρόνητον θαῦμα·
 χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.
 Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα·
 χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα.
 Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν·
 χαῖρε, πιστῶν καταναγάζουσα φρένας.
 Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ. καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασιν, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Εχουσα θεοδόχον, ἢ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ, τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὼν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα·

χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον·

χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρῶν·

χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·

χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·

χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία·

χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἔταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε, μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον δίχορον, σύντομον·

Ἦχος πλ. δ', Αὐτόμελον

Δεξιός: Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ἀριστερός: ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,

Δεξιός: ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε·

Ἀριστερός: ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Δεξιός: ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·

Ἀριστερός: ἵνα κραῶ σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς ἄρχεται τῆς ζ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος

Τὴν Παρασκευὴν τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ψάλλεται ἡ Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν·

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ηκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνοῦντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ ἠδραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μήτηρ·

χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον·

χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ·

χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·

χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.
 Χαίρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα·
 χαίρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.
 Χαίρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης·
 χαίρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἶγλη, καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν ἄνακτα, καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ἰδὸν παῖδες Χαλδαιῶν, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·
 Χαίρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ·
 χαίρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.
 Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα·
 χαίρε, τῆς τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.
 Χαίρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς·
 χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.
 Χαίρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας·
 χαίρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.
 Χαίρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα·
 χαίρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτουσα.
 Χαίρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης·
 χαίρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος, τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν, οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον·
 Χαίρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων·
 χαίρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.
 Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·
 χαίρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.
 Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοῆτον·
 χαίρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.
 Χαίρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει·
 χαίρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφῆς τοῦ μάννα διάδοχε·
 χαῖρε, τροφῆς ἁγίας διάκονε.
 Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας·
 χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς
 βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη σοῦ τὴν
 ἄρρητον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

*Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον δίχορον σύντομον·
 Ἦχος πλ. δ', Αὐτόμελον*

Δεξιός: Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ἀριστερός: ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
Δεξιός: ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε·
Ἀριστερός: ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Δεξιός: ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·
Ἀριστερός: ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς ἄρχεται τῆς ζ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος·

*Τὴν Παρασκευὴν τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ψάλλεται ἡ Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.
 ΣΤΑΣΙΣ Γ'*

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφάνισας ὁ Κτίστης, ὑμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις ἐξ ἀσπόρου
 βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα
 βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·
 Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·
 χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.
 Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα·
 χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.
 Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·
 χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.
 Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένους·
 χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτους.
 Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις·
 χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.
 Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας·
 χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες, διὰ τοῦτο
 ἔγὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ
 ὕψος τοὺς Αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ολος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπὴν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·
 Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·
 χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.
 Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα·
 χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.
 Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ·
 χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ.
 Χαῖρε, ἡ ταναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα·
 χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις·
 χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθη Παράδεισος.
 Χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας·
 χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·
 Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον·
 χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.
 Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα·
 χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.
 Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί·
 χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.
 Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα·
 χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.
 Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·
 χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.
 Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι·
 χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε, καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον δίχορον σύντομον·

Ἦχος πλ. δ', Αὐτόμελον

Δεξιός: Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ἀριστερός: ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
Δεξιός: ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε·
Ἀριστερός: ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Δεξιός: ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·
Ἀριστερός: ἵνα κραῶ σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς ἄρχεται τῆς ζ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος·

Τὴν Παρασκευὴν τῆς Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ψάλλεται ἡ Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τεῖχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητῆς Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντα σοὶ προσφωνεῖν διδάξας·
 Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας·
 χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
 Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως·
 χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.
 Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχυρῶς·
 χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.
 Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα·
 χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.
 Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως·
 χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.
 Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων·
 χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ύμνος ἅπας, ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδάς, ἂν προσφέρωμέν σοί, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον, τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα·
 Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἥλιου·
 χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.
 Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
 χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.
 Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·
 χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.
 Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον·
 χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.
 Χαῖρε, λουτῆρ ἐκπλύνων συνείδησιν·

χαῖρε, κρατῆρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.
 Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·
 χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων,
 ἔπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος, καὶ σχίσας τὸ
 χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε, ἐν τῇ σῇ
 γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν
 σοὶ πάντα·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου·
 χαῖρε, Ἁγία ἀγίων μείζων.
 Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι·
 χαῖρε, θησαυρὸ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.
 Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν·
 χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον, Ἱερῶν εὐλαβῶν.
 Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος·
 χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.
 Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια·
 χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.
 Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία·
 χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ωπανύμνητε Μητρε, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον (γ')
 δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορὰς ἅπαντας, καὶ τῆς
 μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
 ἄσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων
 πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει·
 χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.
 Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
 χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.
 Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
 χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.
 Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·
 χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.
 Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·
 χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον δίχορον σύντομον·

Ἦχος πλ. δ', Αὐτόμελον

Δεξιός: Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια,

Ἀριστερός: ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,

Δεξιός: ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε·

Ἀριστερός: ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Δεξιός: ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·

Ἀριστερός: ἵνα κράζω σοι Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς ἄρχεται τῆς ζ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος·

Ὠδὴ ζ', Ὁ Εἰρμὸς

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαίρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαίρε Θεόνυμφε, ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὕμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφεῖμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα...

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι Χαίρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἄγνη, ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν...

Ἰκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλῖνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου Ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζόμενους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως,

Τὴν κατάληξιν ὁ Δεξιὸς Χορὸς: τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Ωιδή η', Ο Είρμος

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἄγνη ὦ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον πυρὸς ἰστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσθ' ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα...

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζῶν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκήσας, εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρῶην χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἤττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν...

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἄγνη. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὴν Θ' Ὠδὴν μὲ ἓνα ἐκ τῶν Ἀρχιερέων·

Ωιδή θ', Ο Είρμος

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἄϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη, ἀειπάρθενε.

Ἦνα σοὶ πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

ᾠφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἥλιον, χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἄγνη, χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα...

Ἡπεριστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε Ὅσιων πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα, χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Καὶ νῦν...

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Ὁ Πατριάρχης ἐπαναλαμβάνει τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὁδῆς·

Ὡιδῆ θ', Ὁ Εἰρμός

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη, ἀειπάρθενε.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ἀναγινώσκει

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Β', Γ' & Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ἀναγινώσκει

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα Ἄγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερέυς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Οἱ Κανονάρχαι πρὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ & τῆς Παναγίας ἐναλλάξ: Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Ὁ Κανονάρχης πρὸ τῆς Εἰκόνας τῆς Παναγίας: καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἢ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κηῖσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἢ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμίᾳ γνώμης, δούλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς

ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Κανονάρχης πρὸ τῆς Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ·

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μόνον εἰς τὴν Παρασκευὴν τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν παρεμβάλλεται ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι..., Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν..., Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην..., Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος.

Οἱ Κανονάρχαι συνεχίζουσι τὴν ἐμμελὴ ἀπαγγελίαν·

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ὁ Ἱερεὺς τὴν Απόλυσιν· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...

- Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
- Ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Πατριάρχου ἡμῶν (**δεῖνος**) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

- Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
- Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
- Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον· ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ὁ Δεξιὸς Χορός:

Ἦχος Γ' Ϛ

Την ω ραι ο τη τα α α της Παρ θε νι ι ας σου
 και το υ περ λαμ προ ο ον το της α γνει ει ας σου
 ο Γαβ ρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο ο ο α σοι Θε
 ο το ο κε Ποι ον σοι εγ κω μι ο ο ον προ σα
 γα γω ε πα α ξι ον τι δε ο νο μα σω ω ω σε
 α πο ρω και ε ξι στα μαι δι ο ως προ σε τα α γην
 βο ω σοι Χαι αι ρε η Κε χα ρι ι τω με νη η η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε φύλαττε, εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα, εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα, εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότης ἡμῶν... Ἀμήν.

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

*Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν ψάλλεται ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος εἰς τὸν Πανίερον
Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως ὡς ἑξῆς:*

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Απόδειπνον ὡς εἰς τὴν σελ. 1-3.

Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἔστιν...»

*Οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Ἀπολυτίκιον δις ἄργον καὶ μίαν σύντομον, ἐν ᾧ ὁ Πατριάρχης θυμιᾷ τὸν
Ναὸν.*

Ἀπολυτίκιον Αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνηῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῆ
ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς
οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου,
λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι, χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε!

*Ὁ Πατριάρχης πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Α' Στάσιν
τῶν Χαιρετισμῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς Α' Στάσεως:*

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς: Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον δίχορον, σύντομον:

Ἦχος πλ. δ', Αὐτόμελον

Δεξιός: Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ἀριστερός: ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,

Δεξιός: ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε:

Ἀριστερός: ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Δεξιός: ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον:

Ἀριστερός: ἵνα κράζω σοι Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὴν Α' & Γ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος με ἓνα ἐκ τῶν Ἀρχιερέων

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Γ' Ὁδῆς οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον, σύντομον:

*Εἰς ἐκ τῶν Ἀρχιερέων πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Β'
Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν:*

*Μετὰ τὸ πέρας τῆς Β' Στάσεως οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον
σύντομον:*

Εἶτα ἄρχεται ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς τὴν Δ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος καὶ ψάλλουν ἕως καὶ τὴν ΣΤ' Ὁδὴν.

*Μετὰ τὸ πέρας τῆς ΣΤ' Ὁδῆς οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον
σύντομον:*

*Εἰς ἐκ τῶν Ἀρχιερέων πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Γ'
Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.*

Μετά τὸ πέρας τῆς Γ' Στάσεως οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» δίχορον σύντομον·

Εἶτα ὁ Δεξιὸς Χορὸς ἄρχεται τῆς Ζ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος καὶ ψάλλουν ἕως καὶ τὴν Η' Ὠδὴν.

Εἶτα ὁ Πατριάρχης ψάλλει τὴν Θ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος μέ ἓνα ἐκ τῶν Ἀρχιερέων·

Ὁ Πατριάρχης ἐπαναλαμβάνει τὸν Εἰρμὸν τῆς Θ' Ὠδῆς·

Μετά τὸ πέρας τῆς Θ' Ὠδῆς οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» δίχορον σύντομον·

Εἰς ἐκ τῶν Ἀρχιερέων πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀπαγγέλει ἐμμελῶς τὴν Δ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

Μετά τὸ πέρας τῆς Δ' Στάσεως οἱ Χοροὶ ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ» δίχορον σύντομον·

Ὁ Ἀναγνώστης: Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα. Ἅγιος ὁ Θεός..., Παναγία Τριάς..., Πάτερ ἡμῶν...

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ἀναγινώσκει τὸ κοντάκιον·

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κράζω σοι Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κύριε ἐλέησον (μ'), Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Δόξα..., καὶ νῦν... τὴν Τιμιωτέραν..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου Δέσποτα ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς...

Οἱ Κανονάρχαι πρὸ τῶν εἰκόνων τοῦ Χριστοῦ & τῆς Παναγίας τὸ «Ἄσπιλε...» & τὸ «Καὶ δὸς ἡμῖν...»

ὁ Ἱερεύς τὴν Ἀπόλυσιν· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός... Εὐξώμεθα...

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς·

Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρολαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

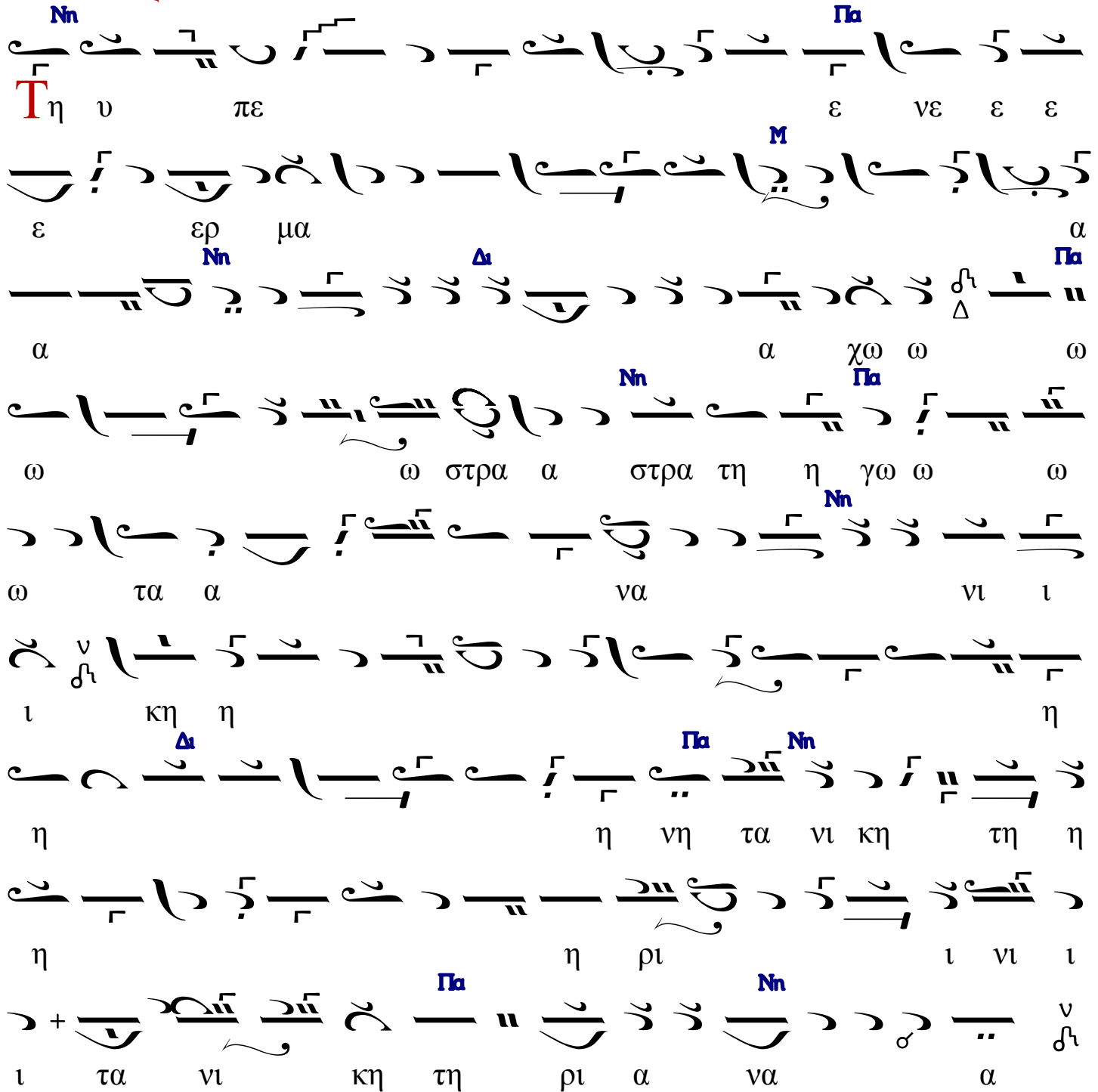
Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε φύλαττε, εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα, εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη ἡμῶν... Ἀμήν.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κοντάκιον «Τῆ Ὑπερμάχῳ» Δίχορον ἀργόν¹, Ἦχος πλ. Δ', ἦ δὲ Νῆ

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς:

Νη **Πα**
Τη υ πε ε νε ε ε

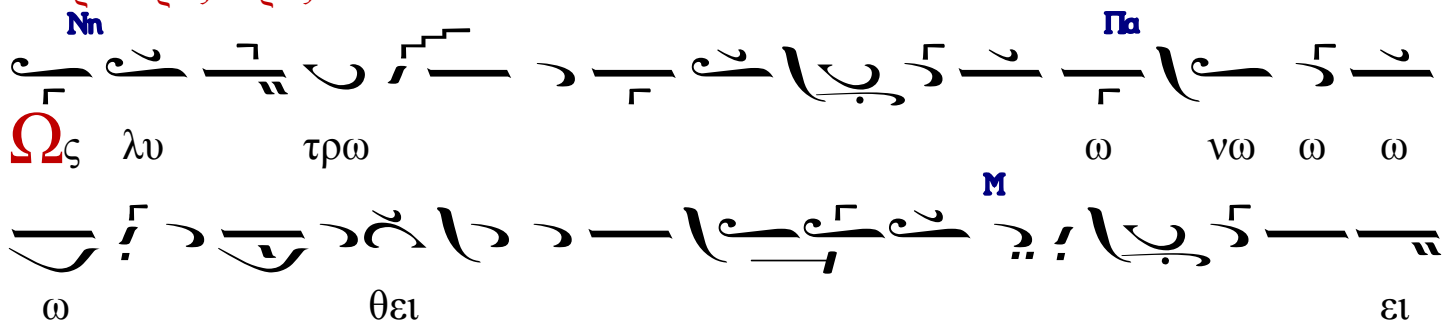
ε ερ μα α
Νη **Μ**
α α χω ω ω **Πα**
ω στρα α στρα τη η γω ω ω

ω τα α να νι ι

ι κη η η
Δι **Πα** **Νη**
η η νη τα νι κη τη η

η η ρι ι νι ι
Πα **Νη**
ι τα νι κη τη ρι α να α

Ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς:

Νη **Πα**
Ως λω τρω ω νω ω ω

ω θει ει

¹ Μουσικός Πανδέκτης, Ἐκδ. «Ζωή», τ. 1, Ἀθήνα 1974, σσ. 90 – 94.

Nh **Δι** **Πα**

ει α σα α

Nh **Πα**

α ω των δει νω ω ων

Nh

ε ε νε ε ευ χα α ρι ι

Πα **Nh**

ι ι νι ευ χα ρι ι στη η η

η ρι ι νι ι ι

Πα **Nh**

ευ χα α ρι στη ρι α α να α α α α

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς:

Nh

Α να α

Πα **Nh**

α α γρα α

Πα

α να α Α

Nh **Πα** **Μ**

να γρα φω ω σοι οι η η

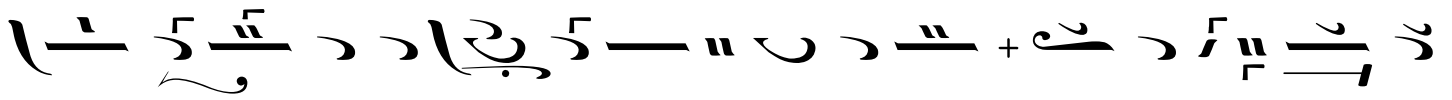
Πα **Nh**

η Πο λι ι η Πο ο

λ ι ς σου ου Θε ο
 ο Θε ε ο ο
 το ο Θε ο το ο
 ο νο Θε ε ο το ο
 κε ε

Ὁ Ἀριστερός Χορός:

ω
 ω ως ε ε
 ε ε νε ε
 ε αλλ ως ε χου ου σα α α να α
 α α το ο ο κρα α α να
 α το κρα α το ος α προ ο ο
 ο

 α προ ο σμα α α προ ο σμα α

 α α χη η η

 α προ σμα α χη το ον

Ὁ Δεξιὸς Χορὸς:

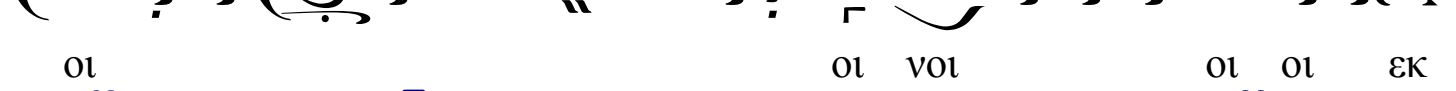
Εκ πα α

 α α αν τοι οι

 οι οι νοι οι οι εκ

 παν τοι ω ων με ε ε νε ε κι ι ι

 ι ιν δυ υ ι νι ι κιν δυ υ

 υ νω ων ε λε ε

 ε ε ε λε ευ

 θε ε ε λε ε ευ θε ε ε

 ε ε ρω ω ω ε ε λευ θε ε

 ρω ω ω σο ο ον

Ὁ Ἀριστερός Χορός:

Nh
 I να α
 α α κρα α
 α α να α ι να
Nh **Pa** **M**
 κρα ζω ω σοι οι Χαι αι αι ναι αι ρε ε ε
Pa **Nh**
 ε χαι αι ρε ε Νυ υ νυ χαι ρε Νυ υ
 υ υμ φη η α νυμ φε ε ε ε ε νε ε ε ε
 ε ε α νυμ φε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Pa **Nh**
 ε ε

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον, Ἀπολυτίκιον ἀργόν, Τὸ Κλασικόν², Ἦχος πλ. δ' ἦ δὲ Νῆ

Nη

Το προ στα α α να α χθε ε ε
 ε εν μυ στι ι κω ω ως λα βω
 ω λα βων εν γνω ω ω ω σει ει ει
 εν τη σκη νη η του ου ου
 ου Ι ω ση ηφ σπου δη
 η η σπου δη ε πε ε ε στη η η
 η ο Α σω ω νω μα τος
 λε γω ων τη Α πει ει
 Α πει ρο γα μω ω ο κλι
 ι νι να ας τη κα τα βα α
 α α σει ει του ους
Δι **Nη**
 Ου ου ου τους ου ου ρα νου ου ους χω ρει

² Μουσικός Πανδέκτης, Έκδ. «Ζωή», Αθήνα 1977⁴, σσ. 87 – 89.

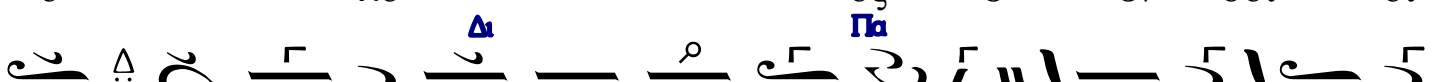
 ει ει νει ται α να α +

 α ναλ λοι ω τω ως ο ο

 ο λο ος ε εν σοι οι

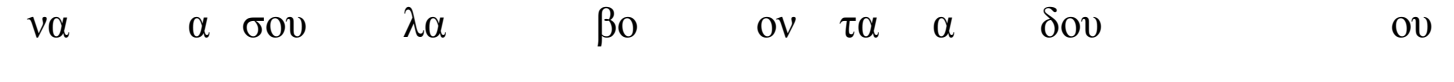
 οι ο ον και βλε πω ω

 ω ων ε εν μη τρα α

 να α σου λα βο ον τα α δου ου

 ου λου μο ορ φη ην

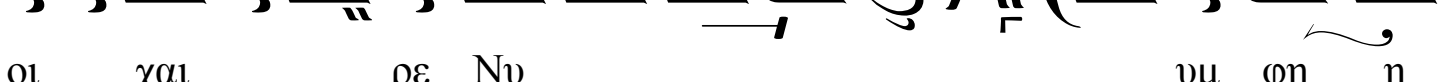
 ε ξι στα μαι κρα αυ γα α

 α ζω ω κραυ γα α ζω ων σοι οι

 οι χαι ρε Nη υμ φη η

 η η α νυ υ υμ φε ε νε

 ε ευ τε ε

Τὸ αὐτὸ σύντομον³

Nn **Πα** **Nn**

Tο προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω ω ω σει

Πα **Nn**

εν τη σκη νη η του Ι ω σηφ σπου δη ε πε ε ε

Δ **Nn**

στη ο Α σω μα τος λε γων τη Α πει ρο γα α μω

Πα **Nn**

ο κλι ι νας τη κα τα βα α σει τους ου ρα νους χω

Πα **Nn** **M**

ρει ει ται α ναλ λοι ω ω τως ο λος εν σοι ον και

Δ **Nn**

βλε πων εν μη τρα σου λα βον τα δου ου λου μορ φην ε ξι

Δ **Nn**

στα μαι κραυ γα ζει ει ν σοι Χαι ρε Νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ

Δ **Nn**

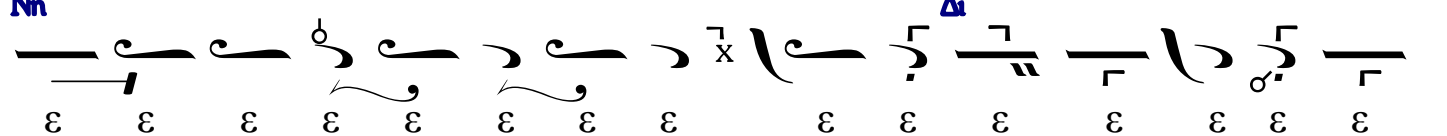
τε ε ε ε ε ε ε ε

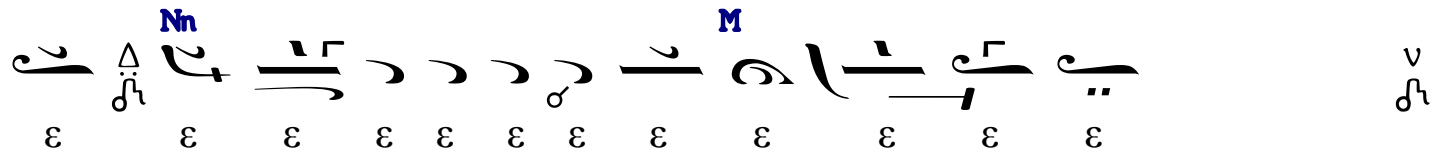
³ Μουσικός Πανδέκτης, Έκδ. «Ζωή», Αθήνα 1977⁴, σ. 89.

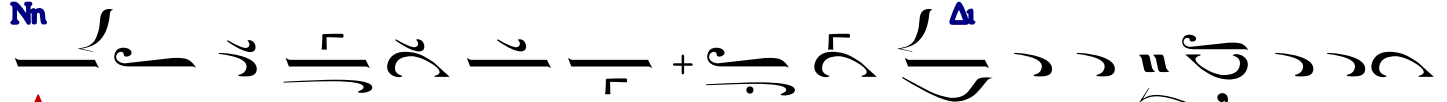
Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ, Ἦχος πλ. Δ', ἦ δὲ Νῆ

Nn

Xαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ε ε ευ τε ε

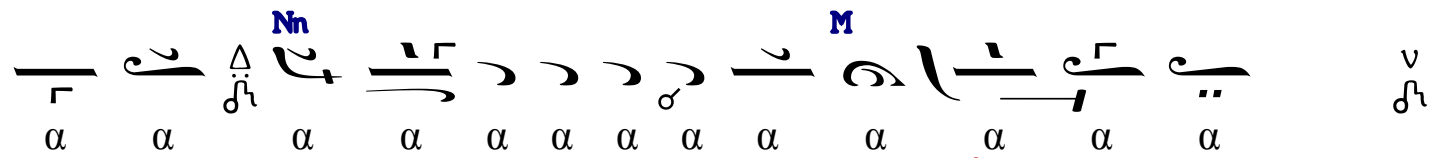
Nn

Nn

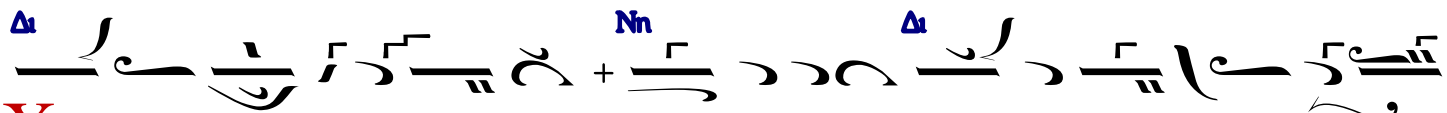
Nn

Aλ λη λου ου ου ι ι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

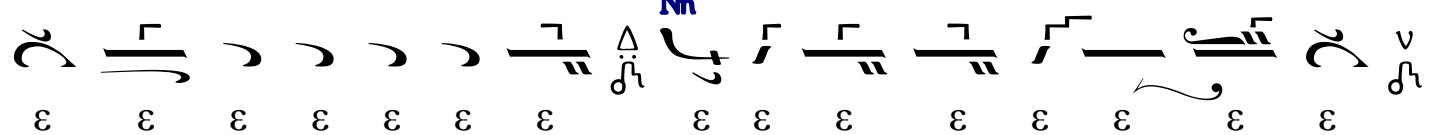
Γα

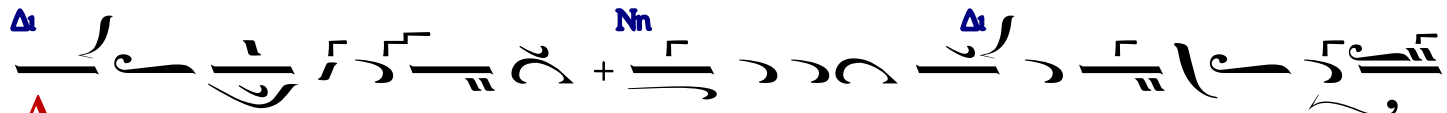
Nn

Μελετίου Μοναχοῦ, Ἦχος πλ. Δ', ἦ δὲ Νῆ

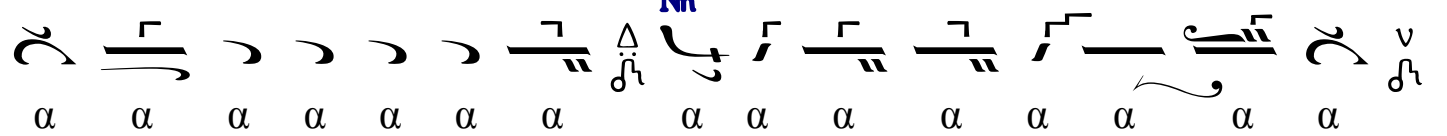
Δ

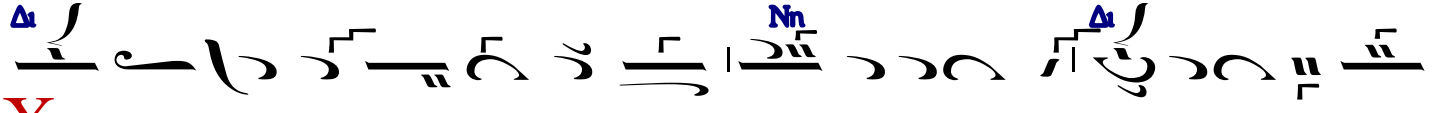
Xαι ρε Νυ υ υ υμ φη Νυμ φη Α νυμ φε ευ τε ε ε

Nn

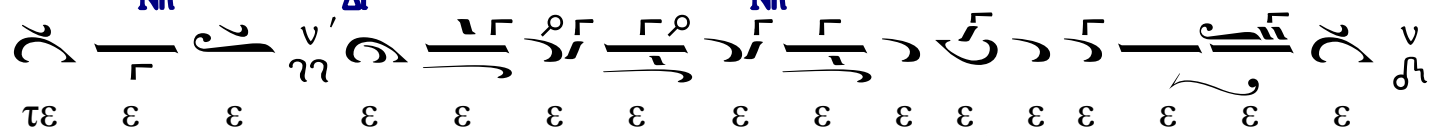
Δ

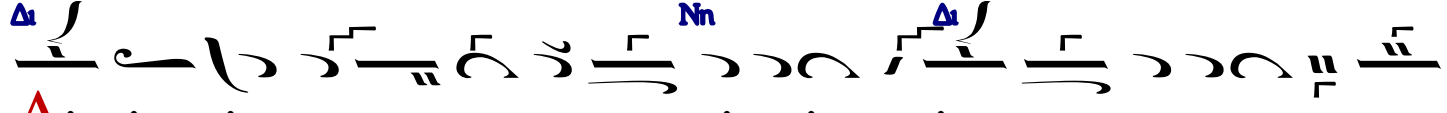
Aλ λη λου ου ου ου ι νε αλ λη λου ι ι α α α

Nn

Δ

Xαι ρε Νυ υ υ υμ φη Νυμ φη η Α α νυμ φε ε ευ

Nn

Δ

Aλ λη λου ου ου ου ι νε αλ λη η λου ου ου ι ι ι

Νη **Δι** **Γα** **Νη**

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε

Νη **Δι**

Α α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

ου ι νε αλ λη η λου ου ου ου ι ι ι α α

Νη **Δι** **Γα** **Νη**

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Θρασυβούλου Στανίτσα, Ήχος Α', Πά

Πα **Δι**

Χαι αι αι αι αι αι ρε Νυ υ υ υ υμ φη

Νυμ φη Α νυ υ υμ φε ε ευ τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα **Δι**

Α α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ι

νε αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη, Ήχος Β', Δι

Δι

Χαι αι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ υμ φη Νυμ φη Α

α α α α α α α α α α α α α α α

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου, Ήχος πλ. Α', η̇ ᾠ̇ Πα̇

Χαι ρε Νυ υ υ υμ φη Νυ υ υ υμ φη η η η η η

Α νυ υ υ υ υ υμ φε ευ τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ι νε ε ε ε α α α α αλ

λη λου ου ου ου ου ου ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδου, Ήχος πλ. Α', η̇ ᾠ̇ Πα̇

Χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υ υ υ υμ φε ε ε ευ

τε ε ε ε ε ε ε ε νυμ φη η α α α νυμ

φε ε ευ τε

Αλ λη λου ου αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι

α α α α α α α αλ λη λου ου ου ου ου ι

ι ι ι α

